

27/05/2015

Nr.5

Mārupes novada PII "Zeltrīti" izdevums

"ZELTRĪTI"

No sirds uz sirdi

**"Brīnumi rodas tur, kur tiem tic un
dūšīgi strādā no sirds."**

Mums jau pieci gadi! Liels paldies visiem par šo radošo kopā pavadīto darba laiku!

Pirmsskolā mēs zinām – pirmajos piecos dzīves gados izveidojas cilvēka personība! Tāpat tie ir svarīgākie gadi, kad mācāmies izzināt pasauli, lietu kārtību, apgūstam nākotnei nepieciešamās prasmes un iemaņas, saprotam, kas ir draugi, kolektīvs. PII „Zeltrīti” jau ir izveidojušās savas tradīcijas un pieredze, kurā dalāmie ar kolēģiem no Latvijas, Baltkrievijas, Polijas, Kirgizstānas, Norvēģijas, Zviedrijas, Islandes, un nu Mārupes un PII „Zeltrīti” vārdu zina šajās valstīs. Meklēt risinājumus, drosmīgus un netradicionālus ar skatu nākotnē – tāda ir Mārupe ar Māras svētību. Mūsu PII „Zeltrīti” vienmēr paliks atmiņā kā pirmā Latvijā privātās partnerības pirmsskola.

Mēs esam tie, kas aprobēja šo citādo darba modeli. Ikdienā strādājot, nu jau sakām – „mūsu darba modelis”. Tagad izsverot padarīto, varu teikt: „Pie mums ir dūšīgi jāstrādā”. Katrs gads bijis interesants un radošu pasākumu pilns, bet pats svarīgākais – **mūsu darbinieki** –

skolotājas, skolotāju palīgi, mūzikas skolotājas Diāna un Kaiva, sporta skolotāja Evita, logopēdes Ivaise un leva, psiholoģe Diāna, medmāsa Edīte, lietvede Zanda – **mūsu komanda**, bez kuras Zeltrīti nav Zeltrīti. Zem viena jumta sadzīvojam trīs institūcijas: pirmsskola, apsaimniekošana un ēdināšana. Pie „savējiem” jau esam pieskaitījuši SIA „Hausmaster” ilggadējo apsargu Egilu un sētnieku Viktoru, kuri vienmēr apzinīgi pilda savus darba pienākumus un nāk talkā, kad mums nepieciešama palīdzība. Paldies par sadarbību arī SIA „Hausmaster” Artūram Dobrovoļskim un Armandam Kurmim un SIA „Aniva” kolektīvam! 2010. gadā, uzsākot strādāt, uzrunāju

darbiniekus, sakot, ka „brīnumi rodami tur, kur tiem tic”. Arī tagad pēc pieciem gadiem varu droši teikt to pašu, tikai papildīnu domu, ka „brīnumi rodas tur, kur tiem tic un dūšīgi strādā no sirds”.

Daudz laimes visiem 5 gadu dzimšanas dienā!!! Lai mums visiem apkārt daudz zinātkāru, smaidīgu bērnu, jauku vecāku un radošu pedagogu!!! Kopā mums izdodas!

*PII „Zeltrīti” vadītāja
Iveta Jirgensone*

“Zeltrītu” himna

*Mūzika un vārdi:
Diāna Kravale, Inga Tepere*

Saulīte sveicina
mani no rīta,
Vēlos es celties
Un doties tai līdz.

*Piedziedājums:
Zeltrīti, Zeltrīti
Mani jau gaida!
Zeltrīti, Zeltrīti
Visiem mums smaida!
(visu atk. 2x)*

Putniņi čivina
Skanīgas dziesmas,
Staro un prēcājas
Sirsniņa man!

*Piedziedājuma melodijā:
Zīlītes, Dzeniņi,
Strazdiņi, Gulbīši,
Stārķīši, Cielavas,
Lakstīgalas.
Dzērvītes, Pūcītes,
Zeltgalviņi,
Zvirbuli, Čiruli
Zeltrītos dzied!*

Saulīte sveicina
mani no rīta,
Vēlos es celties
Un doties tai līdz!

*Piedziedājums:
Zeltrīti, Zeltrīti
Mani jau gaida!
Zeltrīti, Zeltrīti
Visiem mums smaida!
(visu atk. 2x)*

Sveicam 2015.gada izlaidumā:

“Pūcīšu” grupu 27.maijā 10.00,
“Lakstīgalu” grupu 28.maijā 10.00
“Dzērvīšu” grupu 28.maijā 16.00.

Lai skolas gaitās, apgūstot arvien jaunas zināšanas, protat atrast arī brīnuma pārsteigumu, dabas mirdzumu un draugu sirds siltumu!

▼ Kopš PII atvēršanas 2010.gada pie mums strādā pirmsskolas izglītības skolotājas Natālija Andrianova, Gita Miķelsone, Diāna Pētersone, Baiba Kvante, Gunita Stafecka, Kristīne Dumberga, Liene Eikina, logopēde Ivaise Pļaveniece, skolotājas palīdzze Gunta Magone, mūzikas skolotāja Diāna Kravale un sporta skolotāja Evīta Viņoliņa, lietvede Zanda Melkina, vairāk kā 4 gadus - pirmsskolas izglītības skolotāja Baiba Zadraka un medmāsiņa Edīte Tolēna, kā arī SIA "Hausmaster" apsargs Egīls Kaupāns.

Mani mīļie radiņi, Zeltrītiem ir pieci gadiņi!

Priecāties un nekad nepiekust.

Ir zeme visskaistākā,

Ai, bērniņā, kur paliek tā?

Ai, bērniņā, kur paliek tā?

A.Mednis

Atkal klāt dzimšanas diena! Pieci gadi – jau pamatīgs laiks. Pirmā nopietnā jubileja.

Ja salīdzinātu mūsu bērnu dārza attīstību ar 5 gadus veca bērna domāšanas attīstību, var pamanīt paralēles: bērna domāšanā notiek nopietns lēcienš: bērns iziet aiz esošās esamības un sāk dzīvot pasaulē, kas izsaka laiku; parādās jēdzieni "šodien, vakar, vispirms, pēc tam"; bērns sāk salīdzināt faktus, analizēt notikumus.

Arī mēs varam jau izvērtēt to, kas ir bijis un ar prātu uzlūkot to, kas vēl darāms. Dārziņā strādāju no pašiem tā pirmsākumiem. Gulbīšu grupiņā jau ir bijuši divi izlaidumi – 2012.

un 2014.gadā. Tā sanācis, ka šopavas ar gatavojamies izlaidumam kopā ar mazajiem pūčulēniem. Ikviens bērns, aizejot no bērndārza, paņem mazu daļiņu mūsu sirds,

Jaunākā "Gulbīšu" grupiņa 2015.gada ziemā

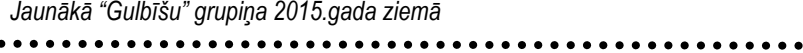
ikviens bērns paliek mūsu atmiņās. Ir prieks, kad bijušie audzēkņi sveicina mūs satiekot uz ielas vai novada sarīkojumos, ir gandarījums, kad dzirdam, ka viņiem labi veicas skolā.

Darbojoties ar bērniem, pati dvēsēlē jutos kā mazs bērns un esmu patiesi par to priecīga! Cenšos ar bērniem dalīties ar labāko no sevis. Ar satraukumu un prieku vienmēr domāju par to, ka skolotājs ir tas, kas dod bērnam atslēgu, kā dzīvot šajā plašajā, apbrīnojamā pasaulē!

Paldies katram vecākam, ar kuru man nācās sadarboties.

Ļoti gandarīta un pateicīga, ka kopā ar man Gulbīšu grupiņā jau piecus gadus strādā mana kolēģe - Gunta Magone. Svarīgi ikdienā, prieku un būdu brīžos būt līdzās cilvēkam ar līdzīgu dzīves filozofiju.

Skolotāja Natālija Andrianova

Lai katrai dienai sava nokrāsa

Viss dzīvē notiek tā, kā tam jānotiek. Situācijas, vietas un laika izvēle- nejaušība vai likumsakarība, bet esmu „Zeltrītis”, jau piekto gadu.

Mazliet ar nedrošību mēs sastopamies, lai viens otru iepazītu, lai mudinātu, iedrošinātu darboties un augt.

Kopā būšanas laiks mūs izveido par vienu lielu ģimeni, un šķīšanās brīdis ir smeldzīgs, prieka un reizē arī skumju asaras. Laiks rit nemanot. Aiz muguras jau divi izlaidumi, šis mācību gads sākās ar jaunu "Gulbīši" 2013.gadā Tēvu nedēļas sporta dienā pieredzi- maziem divgadīgiem un trīsgadīgiem ķīpariem. Un visi kopā meklējam jaunus ceļus viens pie otra, caur priekiem, smiekliem un reizēm arī asarām, caur beznosacījuma mīlestību, gaišumu un patiesumu, līdz brīdim, kad mazie putnēni būs gatavi tālākam ceļam, būs izauguši par skaistiem gulbīšiem.

"Gulbīši" Džimbas drošības skolā 2012.gadā

savām domām un jūtām, prasmi izteikties un aizstāvēt savu viedokli. Šis sajūtas ir dzinēj spēks, kas katru rītu mudina celties un iet, lai izaugtu kopā ar bērniem. Ja reiz mūsu ceļi ir satikušies, tad katram no mums tā ir mācībstunda, izaugsmei un tālākam ceļam. Priecājos par laiku, ko pavadu kopā ar bērniem un skolotāju Natāliju. Ļoti novērtēju savstarpējo uzticēšanos un sapratni.

Dzīvē gluži kā varavīksnei - katrai dienai sava nokrāsa, smarža un skaņa. Sastopiet katrs savu varavīksni! Lai tā ir kā tilts pārejai no viena gada uz nākamo, no viena līmeņa uz nākamo...

Šī gada absolventi - "Pūcītes"

"Gulbīši" 2013.gadā Tēvu nedēļas sporta dienā

Skolotāja palīgs Gunta Magone

Sirds ar sirdi sarunāsies

Šie 5 gadi „Zeltrītos” paskrējuši vēja spārnēm. Katrs gads nes jaunu pieredzi gan bērniem, gan arī pašiem skolotājiem un skolotāju palīgiem. Pasākumi - gan pašu rīkotie, gan viesmākslinieku sniegtie - iekrāsojuši dažādās krāsās mūsu ikdienu „Zeltrītos”, radot sevī un citos prieku.

Šis gads „Dzērvītēm” bijis zināšanām bagāts, jo gatavojāmies jaunam dzīves posmam – skolai. Apgūta ne tikai lasīt un rakstīt prasme, bet iegūti draugi, kuri dažkārt paliek arī draugi uz mūžu. „Viens ir viens pavisam viens, jūtas viens bez draugiem lieks...”

Spilgtākais notikums mūsu grupā, ko atceras iestādes darbinieki (mūzikas skolotājas Diāna, Kaiva un sporta skolotāja Evita), kā arī paši bērni, ir Draudzības dienas (visiem zināma kā Valentīndiena) svinēšana. Dienai sākoties, bērni ieradās sarkanas krāsas kleitās un kreklos, ar piespraustu filca sirsniņu pie krūtīm. Diena pagāja jautrās rotaļās, dziesmās, disko dejās un nebeidzamos smieklos. Jautrā svētku diena beidzās ar bagātīgi klātu galdu un cienājoties ar līdzatnestajiem gardumiem. Pirms tam runājām par to, kas ir draudzība un mīlestība, kā arī tika skaitīti dzejojā par draudzību, ko katrs bērns bija sagatavojis un iemācījis mājās kopā ar vecākiem.

„Sniedz roku – iesim, draugs,
Rasotā ziedu pļavā,
Kur zirnekļa tīkli
Uz brīdi mūs kopā sies.
Kur saules stari,
Tik glāstoši maigi,
Savu siltumu pāri lies.
Kur debesu asaras
Kā mirdzošas pērles,
Pār zemi klāsies.
Nebūs mums vārdu,
Tik roku pieskārieni...
Un sirds ar sirdi
Savā valodā sarunāsies.”

Dažas “Dzērvīšu” atbildes uz jautājumiem:
Kas ir mīlestība?
Tad, kad apskaujas un noskūpst viens otru. (Ritvars)
Tad, kad nestrīdas. (Jasmīna)
Tad, kad viens otram palīdz. (Emīls B.)
Kas ir draudzība?
Kad, sākumā nav draugi, bet pēc tam grib draudzēties. (Kristiāna)
Tad, kad viens par otru nesmejas. (Hanna)
Draugi nekad nešķiras. (Emīls E.)
Kad kopā spēlējas. (Eva)

“Dzērvīšu” latviskie Ziemassvētki

Grupas „Dzērvītes” bērni, skolotāja un skolotājas palīgs novēl arī turpmāk „Zeltrītos” priecīgus bērnus, draudzīgus vecākus, gudras skolotājas un smaidīgus skolotāju palīgus.

Skolotāja **Baiba Kvente**
un skolotājas palīdzēja **Jolanta Kravale**

Katram priekšā sava Nākotnes iela

Katram ir nepieciešams savs stūrītis, kur esam gaidīti un mīlēti. Mājas ir vieta, kur vienmēr alkstam atgriezties. Taču sirdī mīt arī darba vieta - otrās mājas, mīlie kolēģi un bezrūpīgas atmiņas. Tā ir vieta, kurā katru dienu no jauna es iepazīstu pati sevi un citus.

Pil „Zeltrīti” jau piekto gadu, ar divu gadu pauzi, ir neatņemama manas dzīves daļa. Pirmās atmiņas - kad ienācu šajā ēkā, viss likās tik svešs un nepazīstams. Jauni kolēģi, jaunais telpas, jauns darba modelis. Redzot jaunus kolēģus, mazliet nobijos, jo šķita, ka visi tik zinoši, tik radoši, bet vai es spēšu būt tādi kā viņi? Tas liecināja par to, ka pastāv izaugsmes iespējas. Un katram mums taču ir dota iespēja pilnveidoties.

Darbā mēs satiekamies tik dažādi. Šeit dzīvojas dažādi raksturi un personības. Tas ir apbrīnojami, ka darba vieta spēj tuvināt cilvēkus, kuri man ir tuvi un nepieciešami. Zinu, ka vienmēr varu paļauties uz kādu, kas grūtos brīžos vienmēr būs līdzās.

Un kur tad bez viņiem, bez mazajiem mīļajiem ķipariem, kas šajā darba vietā inees prieku. Manas grupiņas nosaukums ir „Lakstīgalas”. Katra pavadītā diena kopā ar šiem bērniem, ir kā dzīves papildījums ar jaunām emocijām. Jo īpaši svētkos, kas

katrā grupiņā ir ļoti gaidīti. Un vismīļākie un skaistākie svētki, man šķiet, ir Ziemassvētki un Māmiņdiena. Šajos Ziemassvētkos kopā ar savām mīļajām „Lakstīgalām” iemācījāmies daudz ko jaunu. Kopā ar Mazo raganīņu un kraukli Abraku sapratām, ka ne jau viss ir slikts. Sapratām, ka visu slikto radām mēs paši. Bet to, kas ir labs un kas ir slikts, to mēs atradīsim savās sirsniņās, jo mums katram ir gudra, mīloša un laba sirds. Un tikai tam, kam nav sirds, nav arī domu par labo! Ka tikai labām domām, labiem darbiem un labiem vārdiem ir spēks. Jau divi kopā pavadītie gadi ar Lakstīgalām ir paskrējuši ļoti ātri. Un tik daudz kā kopā padarīts. Tūlīn, tūlīn uz „Lakstīgalu” grupas bērniem vairs neattieksies teiciens: „zinu, cik grūti ir celties no rītiem un iet uz bērnudārzu”. Jā, vasaras brīvdienas jau aiz stūra, un liela daļa no jums atvadīsies no bērnudārza pavisam! Mēs katrs iekāpsim savā dzīves tramvajā un dosimies tālāk, jo katram mums priekšā sava Nākotnes iela, savi sapņi un mērķi. Neatkarīgi no tā, kā būs ar katru no mums, bērnudārza laiks ir bijis notikumiem bagāts un vislabākais vārds, kas to raksturo ir EMOCIJAS. Vienā mirklī mēs dusmojamies uz draugu, kurš nodarījis pāri, vai arī par darbiņu, kas licies grūts un neizdarāms, bet citā mirklī viss aizmirstas un mūs pārņem smiekli. Bērnudārzs katram ir īpašs notikums, un visbiežāk to novērtē tad, kad tiek saņemts atestāts par bērnudārza beigšanu! Un tad šis laiks vairs tikai paliek mūsu atmiņās un sirdīs.

Mans novēlējums: -
Lai vienmēr, vienmēr pasaulē Jums būtu kaut kas, ko gribat iemācīties, ko vēlaties darīt, kāda vieta, kur vēlaties nonākt, cilvēks, kuru gribat satikt!

“Lakstīgalas” Rīcības dienās

Skolotāja
Liene Eikina

PII „Zeltrīti” ir iesaistījies Ekoskolu programmā, jo daudz kas no tā, kā cenšamies dzīvot ikdienā, sasauca ar Ekoskolu principiem, kā arī programmas ietvaros varam uzzināt labus piemērus, kā daudzveidīgāk jau no agras bērnības mācīt bērniem domāt un dzīvot zaļi. Izzinājām savu apkārtni vidi un pētījām kokus un mežu, pēc tam klimata pārmaiņas, bet šogad pievērsāmies veselīgam dzīvesveidam. Var jau domāt, ka pirmsskolas vecuma bērniem tas ir pārāk sarežģīti, bet mācot bērniem jau no mazotnes izprast rīcības sekas, mēs audzinām jauno paaudzi, kas, iespējams, vidi piesārņos mazāk, rūpēsies par dabu un taupīs dabas resursus. Visiem kopā mums ir liels spēks un mīlestība pret savu zemi. Mīļie vecāki, aicinām ieklausīties savos bērnos un atbalstīt mūsu uzsāktu darbu veselīgāka un atbildīgāka dzīvesveida popularizēšanā!

EKO DZIESMIŅA

Pasaule kļūs tīrāka,
Pasaule kļūs labāka,
Pasaule kļūs zaļāka,
Ja domāsim par eko.

Piedz.:
Eko, eko pasaulē,
Eko, eko Latvijā,
Eko, eko Mārupē,
Dzīvosim mēs zaļi.

Brauksim mēs ar riteņiem,
Staigāsim ar kājām,
Tīrās pļavās gulēsim,
Svaigu gaisu elposim.

Piedz.

Atkritumus šķirosim,
Elektrību taupīsim,
Tīrā jūrā peldēsim,
Veselīgi ēdīsim.

Piedz.

Vārdu autores: Ilze Krišāne,
Baiba Zadraka, Diāna Kravale,
mūzikas autors: Diāna Kravale

Ekoskolu Globālās rīcības dienas

Novembrī visā Latvijā norisinājās Ekoskolu Globālās Rīcības dienas.

Arī bērnudārzs „Zeltrīti” bija viena no Ekoskolām, kas aicināja sabiedrību veikt videi draudzīgas aktivitātes.

Pasākuma ietvaros no 3. līdz 7.novembrim bērnudārzā šogad izvēlētās EKO tēmas „Veselīgs dzīvesveids” ietvaros tika apgūta seno latviešu dzīvesziņa. Tika īstenotas dažādas aktivitātes, kurās audzinātāju vadībā piedalās bērnudārza audzēkņi, iesaistot arī vecākus.

Ekoskolu nedēļa bērnudārzā „Zeltrīti”:

Skolotāja Baiba iepazīstina „Dzenīšus” ar latviešu tautastēru

tūkstoši skolas un 13 miljoni skolēnu. Ikviena skola var brīvprātīgi pievienoties Ekoskolu saimei, veicot videi un ilgstējas principi atbilstošas rīcības, vairāk informācijas – www.videsfonds.lv.

Mūsu jaunums - sajūtu taka

Pirmdiena: Sajūtu takas atklāšana Dabas centrā

Otrdiena: Projekta diena – „Veselīgs dzīvesveids - bišu produktu izmantošana”

Trešdiena: Seno latviešu apģērbs no dabīgajiem materiāliem (lins, āda, vilna, kokvilna)

Ceturtdiena: Bērnu radošie zīmējumi, izmantojot dabas krāsas (ogle, bietes...)

Piektdiena: Veselīgi ēdieni latviešu ēdienkartē.

Latviešu tautas dziesmas par ēdieniem.

Rīcības dienu organizatori Latvijā ir Vides izglītības fonds, kas savā paspārnē pulcē vairāk kā 180 izglītības iestādes t.s. pirmsskolas

izglītības iestādes, jauniešu centri, skolas un augstskolas. Ekoskolu programma pasaulē

darbojas 59 valstīs un tajā iesaistījušās teju 45

No bērnu mutes

Žizele (4.g): - Audzinātāj, tev ir bērni?

Skolotāja: - Jā, man ir meita.

Žizele: - Bet kur viņa ir tagad?

Skolotāj: - Viņa ir darbiņā, jo viņa jau ir liela.

Žizele: - Bet audzinātāj, kāpēc tad tu vēl esi jauna, ja meita tev ir liela?

Anna dala bērniem sulu un saka: - Meitenēm liesim pirmajām, jo viņām ir priekšroka.

Marta (5.g): - Jā!, jo zēniem ir pakalķājas!

Žizele (4.g): - Audzinātāj, tev ziemā nesalst stumbrīņi? (domāts - kāju stilbi)

Anete (5.g): - Manai mammītei izrāva zobīņu, un viņai tagad nelabi smaržo mute, bet es viņu vienalga Mīlu!

Žizele (4.g): - Kad es izaugšu liela, arī būšu audzinātāja, jo man patīk audzēt bērnus.

Kārlis (5.g): - Audzinātāj... Nezinu kāpēc, bet man šodien smaganas "aizkritušas" (domāts- uzpampušas).

Gustavs (5.g) pēc diendusas ģērbjoties: - Man novīta rokas! (domāts notirpa)

Līva (5.g): - Es neesmu piedzimusi, lai rakstītu!

Ketrīna (5.g): - Mans vectētiņš nokrita un ļoti sasita muguru, tagad viņam mugura sāpēs visu mūžu, pat tad kad, viņš nomirs.

Anete (5.g): - Bet tad, kad viņš atkal piedzims no jauna, vai tad viņam vairs nesāpēs?

Ketrīna: - Nē, tad gan viņam vairs nesāpēs!

Rīta aplis. Bērni viens ar otru sasveicinās.

Viena meitene ne visai skaidri saka otram. Tā, kura nesaprot sacīto, saka: „Lūdzu visu pilnu teikumu!”

Skolotājas palīdzēja mīļi saka vienai meitenei: „Tu esi maza vīstiņa!”

Otra meitene to dzird un saka, ka arī viņa ir maza vīstiņa. Te iejaucas vēl viena meitene un saka: „Bet es esmu liela vista!”

Bērni no krāsainiem klucīšiem uzbūvējuši mājiņu. Viens zēns skatās caur lodziņu un saka meitenei: „Čau, mana meitene!”

Otrs zēns saka viņai to pašu un vēl pilnā nopietnībā saka pirmajam puisim: „Tā nav tava meitene!”

Skolotāja iepazīstina bērnus ar līdzskani P. Pēc tam rāda attēlus. Uz viena attēla ir pūpoli. Viena meitene, lai ātrāk pateiktu pareizo atbildi, iesauca: „Pīpoli!”

Grupiņā meitenes ir vairāk nekā zēni. Laiku pa laiku zēniem tiek pievērsta īpaša uzmanība. Piemēram, pēc dienas miega, bērniem jāpieceļas, jāapgērbjas, meitenēm jāsaķemmē mati. Ir zēni, kuri gērbjas lēni, nesteidzoties. Tad nu mudīgākās meitenes nāk palīgā: viena uzvelk zēnam mugurā kreklīņu, otra uzvelk vienu sandali, trešā – uzvelk otru sandali. Bet pats zēns ļoti apmierināts sēž un smaida. Kad zēns ir saģērbies, meitenes saka: „Ralfs (vārds mainīts) ir kārtībā, varam doties ēst launagu!”

Vissvarīgākais mūsu eksperts ir Bērns!

Kad noiets piecu gadu ceļš šajā pirmsskolas izglītības iestādē, ir vēlme uz mirkli apstāties, lai nedaudz atskatītos atpakaļ - izvērtētu paveikto, kā arī – tikpat daudz mēģinātu pasapņot.

Mūsu pirmsskolas pedagogi ir īsteni sava darba entuziasti un ir jau no dabas par tādām piedzimuši. Viņi mīl bērnus un bērni mīl viņus. Viss, kas notiek pirmsskolas mācību procesā, notiek dabiski, reāli, no sirds un – tas aiziet līdž bērna sirdij!

Atceros, kā skolotājas, atnākot uz šo dārziņu pirms 5 gadiem, tika iepazīstinātas ar savam jaunajām „otrajām mājām”- grupiņām (grupiņām doti Latvijas putnu nosaukumi). Domāju pie sevis: - Laimīgā skolotāja - vienai Lakstīgalu grupa, citai- Gulbīši, vēl citai Stārķīši, nez, kāds putniņš man tiks ierādīts? Nonākot līdž Zvirbulīšiem tajā brīdī, kad jaunajās mājās aicināja mani, varbūt mazliet sadrūmu - tāds necils putniņš... bet ieejot savā grupiņā, ieraugot šīs plašās gaišās telpas, sapratu, ka būs plašas iespējas tās apdzīvot, jo pašā sākumā jau bija tikai tas minimālais – to, ko citos dārziņos pedagogi iekārtojuši vairākus gadus, mums nācās apdzīvot krietni īsākā laika sprīdī. Un tā, ar lielu aizrautību kopā ar

Sirsnības mēnesis "Zvirbulīšos" 2015.gadā

Vecāki piedalās nodarbībā.

Vecāki piedalās nodarbībā. Un diena tiešām izvēršas laba! Vecāku vakarā pateiktais: "Paldies!", sniedz gandarījumu un vēl vairāk apliecina iekšējo sajūtu – diena tiešām bija laba! Tieši ar lielu vecāku līdzdarbību, savu grupiņu bērnus pašai tā īsti nemanot esmu ievirzījusi īpaši izteiktai mīlestībai pret dabu. Tā ir sagadījies, ka visus šos darba gadus, man ir paveicies ar cilvēkiem, kuriem arī ikdienā ekoloģija un rūpes par dabas saudzēšanu nav svešas. Ir izveidojusies ļoti laba sadarbība ar AS "Latvijas valsts meži" pārstāvjiem. Ar saviem pirmā izlaiduma Zvirbulīšiem (2013.g.) veicām pētījumu, kā videi draudzīgāk nokļūt no Mārupes līdž Rīgai, ziemā kopā ar mežzinī braucām barot meža zverus un snieģā pētījām meža zveru pēdas.

Ar otrajiem Zvirbulīšiem cenšamies iesaistīties dažādos eko projektos, šīn mācību gadā centīgi vācām punktus Mammasdabas rīkotajā projektā „Meistarklase”, kur savācot noteiktu skaitu punktu, var iegūt Meistara diplomu. Paralēli aprīja mēnesī piedalījāmies AS „Latvijas valsts meži” rīkotajā ekoprogrammas „Cūkmena detektīvi” pilotprogrammā, kurā arī jau esam saņēmuši Cūkmena detektīvu diplomus.

Jau otro gadu pēc kārtas ar saviem Zvirbulīšiem pavasarī braucām stādīt mežu, kurā bērni un viņu vecāki gūst ļoti daudz pozitīvu emociju.

Šogad Zvirbulīšu vecākus aicināju grupiņā uz atvērto durvju dienu, kurā vecāki varēja ielūkoties sava bērna ikdienā, piedalīties rīta aplītī un pēc tam paši aktīvi līdzdarboties radošajā nodarbībā „Darini kokā”.

Varu teikt, ka mūsu iestādē katru bērnu no rīta sagaida ar smaidu un vakarā to palaiž uz mājām ar smaidu! Neatkarīgi no tā, kā aizvadīta diena... Bērni nezina, ko nozīmē rūpes – viņiem tādu nav un pirmsskolas pedagogs, gribot negribot, šo bezrūpību uzsūc arī sev!

Varu piekrist teiktajam, ka vissvarīgākais mūsu pirmsskolas izglītības eksperts ir Bērns! Ja viņš uz bērnudārzu iet ar prieku, ja bildēs, kurās viņš redzams, bērns vienmēr smaida, ja pa dienu viņš priekā rotaļājas ar draugiem, bet vakarā laimīgs dodas mājās, tad, ziniet, – šajā iestādē viss ir kārtībā!

Vecāku no rīta pateiktais: "Lai Jums laba diena!", iesēj dzīvesprieku visai atlikušajai dienai. Un ar šiem 5 gadiem tas ir ļoti pozitīvi audzis. Vecāku no rīta pateiktais: "Lai Jums laba diena!", iesēj dzīvesprieku visai atlikušajai dienai. Un ar šiem 5 gadiem tas ir ļoti pozitīvi audzis.

Šie "Zvirbulīši" izlidoja uz skolu 2013.gadā

Pa 5 gadiem makulatūras vākšanas konkursā "Tīrai Latvijai" esam nodevuši pārstrādei 28 239 kg makulatūras:

2011./2012.māc.gadā savācām 11021 kg,

2012./2013.māc.gadā - 7810 kg,

2013./2014.māc.gadā - 6248 kg,

2014./2015.māc.gadā - 3160 kg!

Otro gadu piedalāmies arī bateriju vākšanas konkursā.

„Dzirdēt un redzēt attēlos, kā tiek atjaunoti meži, ir viens, bet piedalīties šajā procesā ir daudz vērtīgāk. Arī šogad bērniem bija iespēja pašiem audzēt stādīņus – notiek liels brīnums – no sēkliņām izdīgst priedes asniņš, kurus bērni tā vien grib ātrāk aiznest mājās un pārstādīt lielākos podiņos, vēlāk arī mežā! Esmu pārliecināta, ka šo pieredzi „Zvirbulīšu” bērni atcerēsies un stāstīs par to arī citiem!” saka „Zeltrītu” skolotāja Diāna Pētersone.

Skolotāja Diāna Pētersone

Mūsu PII roku rokā iet dziesmas un kustība = mūzika un sports. Jau no pirmajām dienām izveidojusies fantastiska divu mūzikas skolotāju un sporta skolotājas komanda, kura laikam ir spējīga realizēt vispārdrōškās idejas un savā darbā iegulda ne tikai sirdi, bet arī daudz sava brīvā laika. Lai arī komandā līdzās mūzikas skolotājai Diānai Kravalei un sporta skolotājai Evitai Vītoļiņai skolotāju Ingu Teperi nomainījusi Kaiva Mollere, vienmēr svētku koncerti ir Notikums vecākiem, top izlaiduma Balles ar arvien jaunām deju horeogrāfijām un Olimpiskās dienas vai Pasaules sniega dienas pārvēršas par svētkiem.

Atmiņas - tie ir sapņi, kas piepildās

Atmiņas - tas ir laiks, kad strādājam un spēlējamies;

Atmiņas - tas ir kopā paveiktais,

Atmiņas - tās pieder mums un neviens tās nevar mums atņemt...

„Tie ir mūsu sapņi, mūsu krāsas, kurās savu dienu krāsojam....”.

Arī mūsu muzikālie un sportiskie sapņi šo 5 gadu laikā ir izkrāsoti visdažādākajās krāsās. Sapnis par daudzveidīgiem, skanīgiem instrumentiem un saulaino mūzikas telpu, un skaņu pasauli ir piepildījies, tā saka Kaiva un Diāna. Savukārt, Evita ir gandarīta un priecīga par lielo sporta zāli, kā arī par daudzveidīgo sporta inventāru. Tās ir atmiņas, kuras ir piepildījušās.

Darbojoties ik dienu ar bērniem, atmiņās ir dzirdamas bērnu skanīgās balsis, ritmiskie soļi dejā, prieka mirklī spēlējot orķestri,

bērnu meistarība muzikālajos teātros, sportiskais gars un emociju pilni brīži sporta zālē, kustību prieks par veicamajiem

Labdarības koncerts SAC "Mežciems"

uzdevumiem. Kā arī prieks par kopā pavadītajiem mirklīmiem dažādos pasākumos, kuros aktīvi iesaistām bērnu vecākus. Šis kopā būšanas laiks pozitīvi ietekmē bērna iekšējo pasauli.

Atmiņās par kopā paveikto ir mūsu radošais darbs komandā, kur rodas jaunas idejas, iedvesma par pārsteidzošiem momentiem, lai bērniem raisās prieks un sejās atplaukst smaidi. Tāpēc mums – Diānai, Kaivai un Evitai atmiņās ir palikuši daudzveidīgi pasākumi, gadskārtu,

netradicionālie, kā arī līdzdalība starptautiskajos sporta pasākumos Olimpiskajā dienā un Pasaules sporta dienā, kuros mēs esam iejutušās dažādos pasaku tēlos. Esam bijušas gan pelītes, gan ķirbīši, zaķis, lācis un lapsiņa, kā arī miega rūķis, pasta rūķis un saldumu rūķis u.c.

Šajos gados ir bijis gandarījums pārstāvēt Zeltrītus arī ārpus iestādes dažādos pasākumos un projektos:

- Labo domu un labo darbu atmiņas – labdarības koncerti sociālās aprūpes centros - „Jugla”, „Mežciems”, „Bērnu klīniskā universitātes slimnīca” Gaļezērā un sniegtie koncerti Mārupes novada pensionāriem

„Lakstīgalu” 2013.gada izlaidumā

- Sirds siltuma atmiņas – adventes koncerti Mārupes kultūras namā
- Skanīgākās solo atmiņas- Mārupes kultūras nama rīkotie mazo vokālistu konkursi „Mārupes Cālis”
- Sportiskās un sadraudzības atmiņas starp Mārupes novada PII iestādēm
- Vasaras atmiņas- bērnu un jauniešu svētki „Ar vasaru sauja!”

Par mūsu pavadītajiem gadiem PII „Zeltrīti” atmiņās ir košums, gaišums, dzīvesprieks, jo ikdienā bērns ar savu patieso un bērnišķīgo būtību mūs ievēd krāšņās iztēles un skaistās bērniības zemē. Tāpēc mēs esam priecīgas un gandarītas, ka bērnu personību varam vispusīgi attīstīt, radoši darbojoties caur mūziku un sportu.

Skolotājas **Evita Vītoļiņa, Kaiva Mollere, Diāna Kravale**

Ketrīna no „Zvirbulīšiem” konkursā „Mārupes Cālis 2015”

Katru gadu esam spoži startējuši konkursā „Mārupes Cālis”:
2012.gadā Grand Prix ieguva Klāvs Kokins no „Zvirbulīšiem”
2013.gadā 1. vietu ieguva Adriāns Jermakovs no „Gulbīšiem”,
2014.gadā - divas no 3 konkursa specbalvām tika mūsu Artēmijam Veselovam un Evai Uptei,
2015.gadā arī 2 mūsu konkursa Mārupes Cālis 2015 finālisti - Anete Ārmane un Toms Kiops - aicināti uzstāties novada pasākumos!

Jau 2 gadus pēc kārtas arī Pierīgas pirmsskolas izglītības iestāžu tautas deju kolektīvu skatē mūsu tautas deju dejojāji, kurus māca Gunta Skujam, ir ieguvuši I pakāpes diplomu!

2014.gada vasarā mūsu absolvents Emīls Allers septiņus gadus vecip puišu grupā kļuva par BMX Eiropas čempionu un Pasaules čempionāta Izaicinājuma kausa ieguvēju!

Katrs bērns ir īpašs

PII „Zeltrīti” strādāju četrus gadus. Laiks ir paskrējis vēja spārnim. Tik daudz kas piedzīvots, ka reizēm grūti visu atcerēties. Centīšos tīt atmiņu kamoliņi no trīs pavadieniem - bērni, vecāki un kolēģi.

Bērni. Man PII „Zeltrīti” ir aizvadīti divi skaisti izlaidumi. Lielajā dzīvē pavadīts daudz bērnu. Atmiņās un sirdī katrs atstājis savas pēdas. Katrs ir bijis unikāls.

Ar pirmās grupas bērniem – Lakstīgalām mums bija īpašas attiecības un joprojām ir. Mēs - skolotājas mācam bērniem dažādas lietas, bet arī bērni mums māca – mīlēt bez noteikumiem, ikdienā iedot bučīnu, vai pieglausties un pateikt, ka mīl tevi, neko pretī neprasot. Māca mūs daudzās lietas saskatīt citā gaismā. Kopā mēs radījām neizmirstamus svētkus. Māmiņu diena – īpaši šūtos tērpos, kur izcēlām katru māmiņu. Sadarbojoties ar palīgu radījām tērpus ar taureņiem. Kas bija grūts darbs, bet rezultāts bija ļoti skaits un tā vērts. Redzēt māmiņu prieka asaras un dzirdēt pateicības vārdus ir lielākā dāvana pedagogam. Ziemassvētki – neizmirstama ir vairākkārtīga

pārgērbsšanās, kur iejutāties multfilmu varoņos vai ceļojām pa valstīm, atgādinot, ka nekur nav tik labi kā mājās – Latvijā. Ar Dzenīšu bērniem esam bijuši baltie eņģeļi. Nevaru nepieminēt Vecmāmiņu un vectētiņu pēcpusdienu, kur iestudējām pirmo lugu „Kakīša dzirnaviņas”. Un, protams, izlaidumi! Lakstīgalas sajūtās kā princeses un prinči, bet dzenīšu bērni kā īpašie ziedi plāvā. Katrs svētki ir īpaši, satraukuma pilni un neparedzami, bet sirdī paliek uz mūžu.

“Dzenīši” Māmiņdienā

Ar vecākiem šajos gados ir izveidota īpaša saikne. Lakstīgalu vecāki man bija pirmie šajā bērnodārzā, ļoti mani uzņēma, jo pārņēmu grupu no cita pedagoga. Nekad neatteica palīdzību, kopīgi devāmies neizmirstamās ekskursijās uz Līgatni, Tērveti. Tie daudzie labie vārdi un darbi mūs padarījuši par ļoti labiem draugiem. Joprojām vienreiz gadā mēs tiekamies piknikā, lai parunātu, pasmietos, un saprastu, ka bērni aug ātri. Ar iepriekšējiem Dzenīšu vecākiem mēs bijām kopā tikai vienu gadu, bet viņu sirsnība un sadarbība mūs visus ātri satuvināja. Paldies ikvienam vecākam par skaisto kopā pavadīto laiku, par draudzību, un sapratni.

Trešā grupa ir kolēģi. Mēs visas esam īpašas, atšķirīgas un personības. Kopā esam devušās ekskursijās, atzīmējušās Ziemassvētkus. Mūsu kolektīvā nekad nekas nestāv uz vietas, ir pacēlumi un kritumi, bet tas tikai bagātina mūsu ikdienu un pieredzi. Šeit esmu ieguvusi arī draudzenes, domāju uz mūžu. Kuras ir sniegušas atbalstu, padomu, vai vienkārši apskāvušas un teikušas; tu man pietrūksti. Mīļi. Īpašu paldies gribētu teikt savam palīgam Ingai Lielmanei, bez viņas daudzas idejas nebūt realizētas, paldies.

Kopumā visi šie gadi ir bijuši ļoti skaisti, jo šī nav tikai darba vieta, šī ir sirds lieta, kas sniedz gandarījuma sajūtu. PII „Zeltrīti” novēlu arī turpmāk attīstīties, dāvat tikai pozitīvus piedzīvojumus ikvienam un priecāties no sirds, kā to dara bērns.

Skolotāja Baiba Zadraka

Pasaules Sniega Diena

Šā gada 18.janvārī ļoti daudzās vietās Latvijā norisināsies daudz un dažādi pasākumi, kas bija veltīti Pasaules sniega dienai. Šo ideju radījuši

Starptautiskā Slēpošanas Federācija (FIS) ar moto “Vediet bērnus uz sniega”. Pasaules sniega dienas organizēšana kļuvusi par labu tradīciju gan visā pasaulē, gan arī mūsu valstī, jo šogad tā notika jau ceturto gadu pēc kārtas.

Otro reizi Pasaules Sniega dienas aktivitātēs piedalījās arī PII „Zeltrīti”. Nedēļā no 12.-16.janvārim bērni iepazīna un attēloja ziemas sporta veidus dažādās nodarbībās, tika veidota foto izstāde par sportošanu ziemā. 16.janvārī bērni arī svinēja savus ziemas sporta svētkus, savukārt, audzēkņu vecāki tika aicināti 18.janvārī doties kopā ar bērniem pavadīt sportisku dienu uz sniega ģimenes un draugu lokā.

Pagājušajā gadā Latvija Pasaules sniega dienas aktivitātēs ieņēma otro vietu no ļoti daudzām valstīm. Starptautiskā Slēpošanas Federācija novērtēja mūsu valstī notikušās plašās un interesantās aktivitātes un pateicībā dāvāja vairākas ar ziemas sportu saistītas lietas (speciālas teltis, kalnu slēpošanas vārtus, dalībnieku starta numurus, finiša vārtus u.c.), kas tika nogādātas aktīvākajām skolām un pašvaldībām. Arī PII „Zeltrīti” saņēma bagātīgas dāvanas no pasākuma sponsoriem.

Šogad pašvaldībās kopā ar Latvijas Slēpošanas savienību, veikalu tīklu „FANS” un Latvijas Olimpisko komiteju organizētajiem Pasaules Sniega dienas pasākumiem bijapieteikušies vairāk nekā 130 pasākumu organizatori, iesaistot šajās ziemas aktivitātes vairāk kā 23 000 dalībnieku. Vairāk informācijas www.infoski.lv

Pasaules Sniega dienas stafete

Šogad Latvijas Slēpošanas savienības rīkotajā fotogrāfiju konkursā Latvijas mērogā 1.vietu ieguva “Cielaviņu” grupas Kates Zariņas ģimenes foto “Saruna ar sniegavīru”

Izkrāso savu "Zeltrītu" dzimšanas dienas torti!

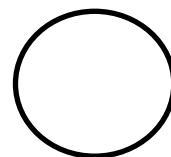

Uzzīmē dāvanu PII "Zeltrīti"!

Saskaiti un ieraksti cik jubilejas **5** esi atradis avīzītē?

Kā mammas azotē

Ir 2010.gads. Mārupes novada PII „Zeltrīti” ir pavisam jauna pirmsskolas izglītības iestāde. Ienākot iestādē, telpas liekas tik lielas un plašas, un galvenais, ka tās ir ļoti saulainas. Bet ar to jau vien nepietiek: jāsak kopā ar skolotāju palīgiem gatavot materiālā bāze, tā lai bērniem būtu interese nākt uz jauno dārziņu. Šajā pirmsskolas izglītības iestādē pavisam ir 12 grupas, tātad darba netrūks. Es, Gīta Miķelsone, kā pirmsskolas skolotāja sāku strādāt ar 4-5 gadīgiem bērniem grupiņā „Dzērvītes”.

1. septembrī jau ieradās mani jaunie audzēkņi - daži priecīgi, daži domīgi, bet daži ne par ko negribēja laist valā mammas roku. Tā nu palēnām: dienu pēc dienas, mēnesi,

pēc mēneša, gadu pēc gada, bērni sadraudzējās tā, ka pat skolas solā sēž viens otram blakus.

PII „Zeltrīti” gadu no gada notiek interesanti svētki un pasākumi. Vieni no Dzērvīšu svētkiem bija „Sēņu balle”, kurā visi bērni (arī skolotāja) bija pārgērbušies par mazām dzeltenām gailenītēm. Jau par ierastu tradīciju kļuvis Miķeļdienas gadatirgus, kurā piedalās visu grupu bērni kopā ar saviem vecākiem. Un interesantākais ir tas, ka šajā gadatirgū vecāki piedalās ar dažādiem pašu gatavotiem gardumiem, kurus var tirgot par ļoti simbolisku samaksu.

Nu jau vairākus gadus esam iesaistījušies EKO skolu programmā. Pirmajā gadā „Dzērvītēm” arī bija dots konkrēts uzdevums: izzināt, kur tad paliek visvisādi atkritumi, t.i., kur paliek papīri, piemēram, pēc aplicēša-nas nodarbībām? Mēs taču tos nemetam atkritumu grozā, bet gan speciāli iedotā Līgatnes papīrfabrikas kartona kastē, noskaidrojām, kur paliek mūsu sētnieka nopļautā zāle - izrādās, ka tā tiek atdota Tīraines zirgu stallim. Kopā ar „Dzērvītēm” svinējām Lieldienu Doles salā, bet vienus no spilgtākajiem iespaidiem bērni guva ekskursijā uz Rīgas lidostu. Tur iepazīnām-

„Dzērvītes” 2011.gada Sēņu ballē

mies ar stjuartes darbu, izgājām cauri drošības zonai, braucām ar speciālu *busiņu* pa lidlauku, bijām lidmašīnā un pat pilota kabīnē.

Kad „Dzērvītes” aizlidoja uz skolu, 2013. gada septembrī atlidoja mazie „Zeltgalviši”. Paši jaunākie un, kā arī grupas nosaukuma putniņš – mazākais putniņš Latvijā, mazākie visā bērnodrāzē. Dažiem bija tikai 2,8 gadiņi. Atkal mazi, nedroši, pieķērušies savām mīļajām mammām. Bet lēnītēm visi pierada pie savas grupiņas, skolotājas, palīgiem tā, ka nu jau tagad viņus grūti vakaros dabūt uz māju pusi, jo ļoti gribas rotaļāties ar saviem draugiem un bērnodrāzē ir tikpat labi, kā mammas azotē. „Zeltgalviši” jau otro gadu piedalās izteiksmīgās runas konkursā, kā arī muzikālajā konkursā „Zeltrītu Cālis”. Liels prieks, ka nu jau visi bērni, kuri nāk no ģimenēm, kurās ikdienā nerunā latviski, saprot un runā latviešu valodā. Bērni jau pazīst burtiņus, cipariņus, divi bērni pat lēnām lasa. Nu jau ir laiks mazajiem „Zeltgalvišiem” doties uz lielāku grupiņu un arī kļūt par „Dzērvītēm”.

Skolotāja Gīta Miķelsone

„Zeltgalviši” Māmiņdienas koncertā

Pasaule izskatās arvien aizraujošāka

Mans darbs Zeltrītīs aizsākās pirms pieciem gadiem, kad mēs ar meitu Agati reizē uzsākām dārziņa gaitas. Ienākot bērnodrāzē un ieraugot skaistos ziedus pie sienām un raibos putnus koridoros, es sapratu, ka šī ir vieta, uz kuru nāksu ar prieku. Sākot strādāt, bērnodrāzē gaitas uzsākām kopā ar mazajiem Zeltgalvišiem, kuri šogad jau kā Dzērvīšu grupa svin izlaidumu. Otrajā gadā pie manis atlidoja Cielaviņas, katru rītu samīļojāmies un runājāmies, rotaļājāmies un arī smēlāmies gudrības. Kad pirmās Cielaviņas devās tālāk, pie manis atlidoja jaunās Cielaviņas. Ar viņām gan pavadījām kopā tikai četrus, toties interesantus, atklājumu pilnus un aizraujošus mēnešus. Es devos atpūtā, lai auklētu un mīlotu savu mazo ģimenes jaunpienācēju Kati. Lai arī savu laiku vadīju mājās, iepriekšējais mācību gads bija raibs un skaists, bet reizē mazliet skumju emociju pilns, jo mani pirmie lolojamie putniņi aizlidoja uz skolu tieši tāpat kā mana Agate, ar kuru kopā tik nesen spērām savus pirmos soļus Zeltrītīs.

Bet rudenī, kad gājputni devās uz siltajām zemēm, es atlidoju atpakaļ uz saviem mīļajiem Zeltrītiem: manā paspārnē nu ir mazās, mīļās un aktīvās Zīlītes. Kopā esam pavadījuši jau pirmo mācību gadu, daudz rotaļājoties, dziedot, zīmējot un uzkrājot zināšanas. Mūsu mīļajiem par prieku esam bijuši mazie mīļie zaķēni mūsu Ziemassvētku pasākumā „Zaķu Ziemassvētki”. Tikko bijām arī pirmajā piknikā uz Zoo lauku sētu.

„Zīlīšu” zaķīši Ziemassvētkos ar skolotāju Kristīni

Arī man pašai mazie audzēkņi daudz ir iemācījuši. Viņu jautājumi rosina mani paskatīties uz lietām bērnu acīm. Pateicoties bērnu interesei par apkārt notiekošo, aizgāju mācīties vēl un esmu ieguvusi diplomu Montessori pedagogijā, tāpēc tagad liekam lietā arī šīs zināšanas un apkārtējā pasaule izskatās arvien aizraujošāka. Ik diena, ko pavadu kopā ar saviem putnēniem, liek celties spārnos, un lidot augstāk, meklējot arvien jaunus apvāršņus. Bērnu PALDIES ir lielākā dāvana, ko esmu saņēmusi, tās mīļās acis un smaids, kas nāk no sirds, sasilda un dod spēku un enerģiju darboties, aizmirst par ikdienas rūpēm un raizēm.

Zeltrītiem novēlu vēl ilgus gadus ēst savas dzimšanas dienas tortes un uzņemt daudz jo daudz mazos zinātkāros putnēnus un pēc četriem gadiem atkal tos palaist tālāk uz skolu. Bērniem novēlu neslimot un nākt uz bērnodrāzē, lai vēlāk par savu pirmo izglītības iestādi ir tās gaišākās un mīļākās atmiņas. Un kolēģiem novēlu radošu garu, darba spar un daudz jaukus un sirsniņus brīžus Zeltrītīs!

Skolotāja Kristīne Dumberga

Jubilejas "piecinieks"

Piektais gads „Zeltrītos” un mans laiks šeit ir mana bagātība. Mans laiks ne vienmēr būs svarīgs citiem. Laiks nekad neapstāties. Laiks nav novērtējams nekādā naudā. Ir dzirdēts teiciens, ka laiks ir nauda, un nauda ir laiks. Laiks nosaka manas dzīves gaitas, notikumus, apstākļus, rāda man ceļu, pa kuru iet. Ar laiku droši vien sapratīšu nesaprotamo. Laiks negaida, tas krāj gadus un gadsimtus. Laiks sniedzis mums sirdsmieru un dzīvotgribu, smeļot cerību kausu pilnu. Sāku šeit strādāt ar apņemšanos, izdzīvot vārdos neizsakāmo prieku, ko sniedz mums bērni. Kopā izdzīvojot katru saulaino, lietaino, vējaino, katru izdevušos un mazāk veiksmīgo dienu.

Gadi iet un mijas, bet tomēr kaut kas vieno mūs. Mana bagātība nav lietas, kuras var nopirkt, jo tas ir kaut kas lielāks. Es droši sevi varu saukt par bagātu cilvēku, jo man ir kas mīļš un svarīgs. Ne jau materiālās bagātības, bet bērnu prieks. Tas prieks, kas nāk pats no sevis. Ik rītu es ceļos ar domu, ka šodien es jūtos labāk nekā vakar, un tas man palīdz vērties pasaulē ar smaidu un mīlestību. Es esmu laimīga, un tieši tā arī ir cilvēces lielākā bagātība.

Šajos piecos gados esmu uz skolu pavadījusi „Zīlītes” un sagaidījusi mazos „Stārķīšus”, kas šogad tāpat kā zeltaino saules staru apskautā pirmsskola sagaida savu piecu gadu jubilejas. Šiem bērniem ļoti viegli izprast ciparu nozīmi, jo to varam salīdzināt ar saviem gadiem. Apspēlējot 2015.gadu, uzmanību pievēršam 5 un tad viegli saprast, ka 2011 ir mazāks, jo 1 gada jvecumā bērni bija maziņi, bet 2017.gadā „Stārķīšiem” būs septiņi gadi, viņi būs lieli un ies uz skolu. Pieci „Stārķīšos” asociējas arī ar panākumu ap-

stiprināšanu – „sit pieci”. Domāju mēs visi varētu par saviem sasniegumiem, ko esam sasnieguši „Zeltrītos”, *sist pieci* un būt lepnēm. Īpaši gribētu izcelt „Stārķīšu” bērnu labestību, ko viņi pauž viens pret otru un apkārtējiem. Protams, gadās

jau netīšam kādam nodarīt pāri, bet tad mēs mākam atvainoties un samīļot. Bieži vien mēs - pieaugušie nespējam to izdarīt vai arī tas mums sagādā lielas grūtības. Tāpēc sit pieci un sasniedz rezultātu!

Ja vien katrs spētu apzināties, kādu prieku spēj sniegt bērni, ja vien paši spējam pieņemt bērnu tādu, kāds viņš ir! Jo bērni nemēdz būt niķīgi, nepaklausīgi, šīs emocijas mēs paši viņos izprovocējam. Tāpēc jāsaik ar sevi - ko es darīju aplam, ko man darīt, kā man rīkoties, lai panāktu to, ko vēlos sagaidīt no bērna. Es gribētu bērniem vēl vairāk dot, izprotot, to, ka draugu nevar būt par daudz. Mēs katrs veidojam sabiedrību, kurā dzīvojam, un kurā dzīvos mūsu bērni. Katrs no mums ir kā neliela puzzles daļa, kuru liekot kopā, gabaliņu pa gabaliņam ar lielu pacietību, rezultātā iegūstam attēlu, kurā mēs redzēsim nākotni. Apzinieties to, ka Saule ir dzeltena, Mēness ir spilgts un cilvēks ir radošs, ja to vien viņš zin!

Skolotāja **Gunita Stafecka**

Kad ticam brīnumam

Nesen iesācies otrais gads, kopš uzsāku darba gaitas „Zeltrītos”.

Katra darba diena nes pozitīvas emocijas un gandarījumu. Prieku, ka bērni kā mazi „sūklīši” tver visu, ko tu viņiem stāsti, māci un rādi. Kā ne, viņi ir dzīves pašā sākumā, kad vēl ir daudz jāuzzina un jāiemācās.

Katrs rīts sākas ar bērnu jautājumu: Ko mēs šodien darīsim? Un nepaiekt diena bez bērnu priecīgajiem izsaukumiem: - Man sanāca!, kad darbiņš paveikts. Ar lielu prieku gatavojamies daudzajiem pasākumiem - Miķeļdienas tirdziņam, izstādēm, Ziemassvētku sagaidīšanai kopā ar Ziemassvētku vecīti, Sniega dienai, Māmiņu dienas koncertam. Visemocionālākais bija Rūķu gājiens, kas bija piedzīvojums gan bērniem, gan vecākiem, gan man.

Aizkustinoši vērot šo mazo

cilvēciņu, kurš tic brīnumam, tic tā, kā tas iespējams tikai bērnībā. Interesanti dzirdēt viņu valodiņu, spriedumus, saprast, ka katrs ir personība.

Vēlos padalīties ar dažiem no tiem:

Sabīne, kurai vēl tikai 2 gadi, rāda man savas plaukstiņas līnijas un saka: “Man zirneklis briesmīgs rokā! Redzi?”

Sabīne: “Šodien neviena manta netrāpījās no mājām.”

Kate nepareizi poģā jaku un saka: “Man pazuda viena poģa, laikam tajā džemperī.”

Elīsa: “Man būs dzimšanas diena vasarā.” Linda: “vai tad tev nebija ziemā?” Elīsa: “Šodien man ir vasarā, bet rīt man būs ziemā.”

Skolotāja: “Sandī, kāpēc tu tik daudz izskrūvē līmi?” Sandis: “Tāpēc, ka es esmu liels!”

Mazie lielie! Tie esat jūs, kas ienes “Zeltrītos” smieklus, dejas, dziesmas... Tie esat jūs, kas katru rītu sagaida mani ar smaidu un es varu pasmaidīt pretī!

NORDPLUS Junior 2014 PROJEKTS

Esam ieguvuši jaunu pieredzi, iesaistoties starptautiskā projektā. Nordplus Jauniešu programmas projekta „Today a child - tomorrow a leader” („Šodien bērns – rīt dien līderis”) īstenošanas pirmais gads tuvojas noslēgumam. Šajā mācību gadā ir notikušas divas projekta sanāksmes. Mārupes novada PII „Zeltrīti”, kā projekta koordinatori, organizēja pirmo sanāksmi Latvijā.

Projekta logo autore: Renāte Ozola no "Zvirbulīšiem"

2014.gada 22.-24.oktobrī uzņēmām Nordplus Junior 2014 projekta partnerus no Zviedrijas, Norvēģijas un Islandes. Pirmajā projekta partneru tikšanās reizē Latviju apmeklēja 10 pirmsskolas darbinieki - gan pašvaldību, gan privāto iestāžu vadītāji un skolotāji no Skandināvijas valstīm. Ciemiņus sagaidījām ar audzēkņu koncertu, kura nobeigumā kopā ar ciemiņiem izvingrojāmies arī rīta rosmē. Šai projektā PII „Zeltrīti” bija atbildīga par sporta aktivitātēm, kuras attīsta tādas sociālās prasmes kā darbs komandā, sadarbības prasmes, pacietība, neatlaidība, paškontrolē un pašdisciplīna, tāpēc dalījāmies pieredzē, kā attīstīt sociālās prasmes ar sportiskām

iepazīstos ar Norvēģijas izglītības sistēmu, pedagoģiskajām metodēm ikdienas darbā ar pirmsskolas vecuma bērniem, apmeklētu vairākus privātos bērnudārzus, kā arī iepazītos ar Norvēģijas kultūru, tradīcijām, dabu un vēsturi. Lai gan Norvēģija mūs sagaidīja ar lietu un nepatīkamiem laika apstākļiem, norvēģu viesmīlība, laipnība, vienkāršība un sirsnība

mūs sildīja un nodrošināja pozitīvu, labvēlīgu un ļoti darbīgu atmosfēru.

28. janvāra rīts - sanāksmes atklāšana *Haugland* bērnudārzā. Vērojām nodarbības, no kurām viena tika organizēta brīvā dabā – mežā. Bērni orientējās pēc attēliem un izmantoja dabas elementus matemātisko jēdzienu apgūšanā. Vēlāk *Haugland* bērnudārza vadītāja un īpašniece Katrīne (Kathrine) prezentēja programmu „Drošības aplis” (<http://circleofsecurity.net/>). Pēcpusdienā prezentācija tika turpināta bērnudārzā *Jaerbarnehagen*. Projekta sanāksmes dalībnieki kopā ar norvēģu kolēģiem piedalījās grupu darbā un diskutēja par programmas „Drošības aplis” priekšrocībām.

Nākamajā dienā viesojāmies bērnudārzā *Jaerbarnehagen*. Skolotājs Bjorns Ēriks (Bjorn Eric) prezentēja grāmatas par sociālo prasmju attīstīšanu pirmsskolas vecuma bērniem un rādīja atklāto nodarbību. Mums bija iespēja arī vērot „Dusmu pārvaldīšanas

Nodarbība Norvēģijas bērnudārzā

programmas” (ART) nodarbību. Pēcpusdienā apmeklējām *Time* pašvaldību un tikāmies ar divām izglītības departamenta pārstāvēm, kuras iepazīstināja ar Norvēģijas izglītības sistēmu un īpaši pirmsskolas izglītību *Time* pašvaldības teritorijā. Mazākais no bērnudārzēm, kurā viesojāmies, ir iekārtots privātmājā. Bērnudārza *Skulegata barnehage* bērni mūs sagaidīja ar priekšnesumiem: teatralizētu uzvedumu un muzikālu priekšnesumu angļu valodā.

Tikšanās Latvijā

aktivitātēm. PII „Zeltrīti” sporta skolotāja E.Vītoļņa bija sagatavojusi prezentāciju par sporta pasākumiem un svētkiem mūsu iestādē un Pierīgā, sadarbību ar vecākiem Tēvu dienās, Olimpisko dienu kopā ar Olimpiskajiem vēstnešiem, piedalīšanos Pasaules Sniega dienas projektā u.c. Projekta sanāksmes laikā sporta skolotāja rādīja ciemiņiem 2 atklātās sporta nodarbības ar „Zvirbulīšu” un „Pūcišu” grupas bērniem, mūzikas skolotājas dalījās pieredzē ar viesu skolotājam dažādu netradicionālu materiālu pielietošanā mūzikas nodarbībās. Vadītāja I.Jirgensone iepazīstināja ciemiņus ar iestādes galvenajiem pedagoģiskā darba virzieniem, grupām un mūsu darba modeli. Katras valsts pirmsskolas iestādes vadītāja demonstrēja sagatavotu prezentāciju par savas iestādes pedagoģisko darbu un stāstīja par galvenajiem mērķiem.

Projekta dalībnieki ciemojās arī Mārupes novada Domē – noskatījās prezentāciju un piedalījās diskusijās ar Mārupes novada domes priekšsēdētāja vietnieci L.Kadiģi par izglītības sistēmu novadā. PII „Lienīte” vadītāja B.Antonēviča iepazīstināja projekta dalībniekus ar vecāko pirmsskolas izglītības iestādi novadā, demonstrējot lielo metodisko materiālu bāzi, un laipni izrādīja mājīgi renovētās grupu telpas. Projekta noslēgumā viesi devās ekskursijā kājām pa skaisto Vecrīgu. Projekta otro sanāksmi organizēja norvēģu partneri no *Haugland* bērnudārza. Šā gada 27. janvārī PII „Zeltrīti” vadītāja Iveta Jirgensone, sporta skolotāja Evita Vītoļņa un izglītības psiholoģe Diāna Putniņa devās uz Brīni (Bryne), lai

Mazie norvēģu audzēkņi darbojas ar pirkstiņkrāsām

Sanāksmes noslēgumā devāmies uz *Byrkjedal* sveču fabriku, *Gloppedalsuru* - lielāko akmens krāvumu Ziemeļeiropā un šokolādes fabriku *Engersundā*.

Esot tālu prom no Latvijas, vērojot kā strādā mūsu kolēģi Norvēģijā, bija vieglāk saskatīt mūsu izglītības sistēmas stiprās puses, resursus un apzināties, ko varam ikdienas mācību procesā pilnveidot mūsu izglītības iestādē. Savukārt, Norvēģijas kolēģu pieredzes iedvesmoti, 2015. gada 14. maijā PII „Zeltrītos” viesojās 17 kolēģi no Brīnes pašvaldības bērnudārza. Patīkami bija dzirdēt norvēģu kolēģu atziņas, ka no mums var daudz ko mācīties.

Trešo projekta sanāksmi 2015. gada 15.–19. septembrī organizēs mūsu partneri no *Krokens* pirmsskolas *Mölnlycke*, *Zviedrijā*. Bet projekta noslēguma sanāksme notiks *Akrasel* pirmsskolā, *Islandē*.

Paldies visiem PII „Zeltrīti” projekta komandas dalībniekiem par ieguldīto darbu, organizējot pirmo *Nordplus Junior 2014* projekta „*Today a child, tomorrow – a leader*” projekta sanāksmi, daloties pieredzē par pirmsskolas izglītības darbu *Mārupē* un *Latvijā*.

Izglītības psiholoģe **Diāna Putniņa**

Kā saulīte kas logā skatās
Un paver acis platās,
Tā „Zeltrītos” mēs bērnus
gaidām
Un satiekoties jautri smaidam!
Pa visu gadro dienu,
Tik secinām mēs vienu,
Mums nodarbes ir ļoti daudz,
Kur zināšanā - prasmē aug!
Mums visiem gan te labi klājas,
Tikpat kā būtu mums te mājas,
Un gribētos ik vietā būt,

5

Viena gada sirdssiltums

„Zeltrītos” sāku strādāt 2014./2015. mācību gada sākumā un mans pedagoģiskais darbs sākās vidējā vecuma grupā „Cīrulīši”, kuru apmeklē 24 priecīgi, zinātkāri un dzīvespriecīgi bērni vecumā no 4-5 gadu vecumam.

Savu pirmo iepazīšanos ar grupas bērniem atceros, it kā tas būtu bijis vakar. Mūsu satikšanās un iepazīšanās bija saulainā dienā un tā nesa sev līdzīgi daudz pozitīvu un siltu emociju. Mūsu savstarpējā komunikācija un saskarsme izveidojās ātri un man radās nepārprotama sajūta, ka mūsu ikdienu ritēs uz patīkamas nošas. Ar „Cīrulīšu” bērniem atradu draudzīgu un mīļu kontaktu, bet tanī pat laikā saglabāju savu autoritāti un bērniem uzreiz radās respekts pret mani, kā jauno skolotāju. Arī komunikācija ar vecākiem veidojās pozitīva, jutos saprasta un pieņemta kā viņu bērnu jaunā skolotāja. Ir liels prieks, ka šī mācību gada laikā, mūsu savstarpējā saskarsme ir kļuvusi vēl ciešāka.

Ienākšana jaunā darba kolektīvā vienmēr ir kaut kas jauns un nezināms, rodas iekšējs jautājums – Vai mani pieņems? Vai ar mani sadarbosies? Bet arī šoreiz uztraukumam nebija pamata, jo „Zeltrītu” kolektīvs ir ļoti jauks, sirsnīgs, pretimnākošs un izpalīdzīgs. Šis mācību gads ir bijis ļoti emocionāls un piesātināts mums visiem, tāpēc es gribētu teikt lielu paldies, mīļās kolēģes, par atbalstu, padomu un izpalīdzīgu roku. Bet vislielāko paldies teikt un uzslavēt es gribētu savu labo roku - skolotājas palīgu *Kristu Celmiņu*. Katru mīļu brīdi esmu saņēmusi atbalstu, palīdzību, labu padomu un prieka pilnus smieklus. Savukārt, savam otram darba rūķītim – *Sintijai Smoļenskai* saku paldies par izturību un ceru, ka šī mācību gada laikā viņa ir varējusi mācīties no manis un ieceres kļūt par pirmsskolas skolotāju piepildsies.

Mācību gads ir bijis tik krāsains kā varavīksne, kura spēlējās lietus lāses – saules deļā, pilns ar raibiem notikumiem - kuri pavadīja mūs ikdienu, pilns ar bērna patiesajiem smiekliem, mazu asariņu un priekiem, tik mīļš un silts kā mammas mīļais apskāviens. Katra diena nesa ko jaunu, interesantu un aizraujošu, jaunu pieredzi un situācijas no kurām mācīties – jo ir gājis visādi. Ir bijuši lieli un mazi prieki, lielas un mazas asaras, mazi un lieli sasniegumi, kāda maza vilšanās, bet pāri visam - liels gandarījums par paveikto darbu.

Ja kavējas atmiņās par spilgtākajiem notikumiem, tad īpaši gribas izcelt Latvijas Republikas dzimšanas dienas svētku nedēļu, kuras laikā izdevās realizēt savu ieceri par bērnu un vecāku kopīgi veidotu Latvijas kontūrkarī, kur katra ģimene atstāja savu no sirds rakstīto novēlējumu. Joprojām to grupā apskatot, sirdī rodas patīkams siltums.

„Cīrulīši” ar savu pirmo skolotāju *Aļonu Romanovu*

Savukārt gada skaitākajos un baltākajos svētkos – Ziemassvētkos, mēs visi kopā sajūtām mieru un nedaudz apstājamies, lai pabūtu kopā ar saviem mīļajiem, gan ar tiem, kas mūs gaida mājās, gan ar tiem, kuri ar mums pavada lielāko dienas daļu. Redzēt bērna acīs to mirdzumu, kad viņš gaida Ziemassvētku brīnumu un prieku, kad tiek atvērta lielā dāvana, un vecāku sejās smaidu par bērnu dzejoli, kurš tiek skaitīts no visas sirds un prieka, tas viss ir kā brīnumsvēcītes liesmiņas mirdzums.

Tomēr visjaukākie, gaišākie un siltākie svētki ir Māmiņdiena! Šie svētki nesa ļoti daudz pozitīvu emociju, redzēt kā bērni tiem gatavojas ar prieku un atbildības sajūtu, redzēt māmiņu un vecmāmiņu acīs prieka asaras un sajūst siltumu sirdī, jo tieši šādos mirkļos rodas sajūta, ka es savu darbu daru ar vislielāko patiesumu un mīlestību.

Skolotāja **Ilma Smāģe**

13

"Es te tā stāvu un domāju – kurš man palīdzēs?"

"Zeltrītos" strādāju tikai kopš pagājušā gada decembra, taču sajūta it kā strādātu jau daudz senāk. Tas laikam tāpēc, ka pa šo laiku esmu ieguvusi lielisku pieredzi un paspējusi nomainīt amatu divas reizes. Savas gaitas šeit sāku kā skolotāja - aizvietotāja. Nostrādāju aptuveni mēnesi un pa šo laiku jau paspēju gūt visspilgtākos iespaidus par "Zeltrītu" dzīvi – sākot jau ar Rūķu gājieni, kas bija fantastisks pasākums un varēja redzēt, cik daudz darba tajā ieguldīts, tāpat arī gatavošanās Ziemassvētku koncertam ar "Strazdiņu" grupu kopā ar pieredzes bagāto skolotāju Santu, kā arī darba kolektīva Ziemassvētku balle, kas bija jautrs un interesants pasākums, kas ļāva iepazīt tuvāk kolēģes. Lielāko daļu decembra strādāju "Strazdiņu" grupā kā skolotāja palīga aizvietotāja, ļoti pieķēros bērniem un ar Santu sastrādāties bija tīrais nieks, jo viņa ir ļoti atvērta un pozitīvs cilvēks. Kopā ar viņu tik ļoti iepatīkās strādāt, ka nolēmu pāriet par skolotājas palīgu "Strazdiņu" grupā pavisam.

"Gulbīši" Lieldienās

Tad nu no janvāra strādāju pie "Strazdiņiem" par skolotājas palīgu. Bērni jau bija pieraduši pie manis un ar Santu kopā bijām ļoti labi sastrādājušas. Lai arī darba diena bija tikpat kā uz pusi garāka kā pirms tam, tomēr darbs bija tik ļoti interesants un

Mūsu Zeltrītu krāsas

Es paraugos pa logu un redzu, jau zied ievas, pienenes, tulpes, ābeles un drīz sāksies ceriņu trakums. Gaujas līčos pogo lakstīgalas un dzeguzes kūko kā trakas. Debesis reizēm tik zilās, un saulīte tik silta, bet tad tumšs mākonis un sāk pūst aukstais ziemelis. Jā, tāds savāds ir šis mans pirmais pavasaris „Zeltrītos”, bet pavisam citāds jau ir arī bijis šis mans darba gads...

"Zeltrītos" sāku strādāt pagājušā gada augustā. Atnākot uz „Zeltrītiem”, par mani kļuva grupiņas „Strazdiņi” bērni. Sākums mums bija interesants, jo bērni un vecāki bija pieraduši pie audzinātājas Ilzes Krišānes. Katram no mums bija savi ieskatī par uzvedību grupā, jānācās sadzīvot bija gan bērniem, gan man, un arī vecākiem nācās pieņemt manu darba stilu. Tas nebija viegli, jo es ienācu kolektīvā, kurā ir savas tradīcijas, prasības un mikroklimats. Gada sākumā es dažreiz jutos viena, jo gribēju izdarīt tik daudz - biju taču atnākusi strādāt, bet daudzkārt mainījās palīgi. Gribēju savu grupu padarīt košu un krāsainu kā es pati. Bija daudz ideju, daudz ieceru, bet vienai ir ļoti grūti tās visas realizēt un strādāt. Reizēm bija ļoti grūti...

Tuvojās gada baltākie svētki - Ziemassvētki un sākās mēģinājumi, grupas dekorēšana. Decembrī man palīgos nāca jaunā skolotāja Dagnija, kura ļoti labi iejutās mūsu grupiņā, pieķērās bērniem, iemīlēja un vienmēr palīdzēja, ja vajadzēja. Mums kopā izdevās paveikt visu

patīkams, ka to nemaz nejuta. Darba dienas paskrēja ātri un aizraujoši. Strādājot kopā ar Santu ļoti daudz ko varam mācīties no viņas un varu teikt, ka Santa ir patiešām

Izteiksmīgas runas konkursa noslēgums

lieliska, idejām pilna un pieredzes bagāta skolotāja, kas kaut ar savu balsi intonāciju un pozitīvo attieksmi spēj ieinteresēt bērnus. Bērni arī ir ļoti jauki un katra diena kopā ar viņiem bija jautri pavadīta un izteicieni arī dažādi (Armands: "Man nav auksti, jo es piedzimu rudenī!").

Tomēr pēc 3 nedēļām "Zeltrītos" pienāca pārmaiņu laiks un man piedāvāja ņemt savu grupu. Nodomāju: "Kāpēc ne?" un tā es nonācu pie "Gulbīšiem". Pusgadu esot kopā ar viņiem esmu viņiem ļoti pieķērusies un, liekas, ka viņi man arī. Pa šo laiku esmu paspējusi pirmo reizi vadīt dzejoļu konkursu, piedalīties Lieldienu pasākumā kopā ar bērniem, kā arī veidot savu un savas grupas pirmo Māmiņdienas koncertu, kas man bija ļoti liels pārbaudījums, jo nekad nebiju rakstījusi scenāriju. Tomēr viss noritēja ļoti labi, bērni ļoti centās un pasākums mums izdevās. Tuvojās laiks, kad man no "Gulbīšiem" būs jāšķiras un kļūst nedaudz skumji, jo pierasts ir tik ļoti, ka būs neierasti, kad katru dienu nedzirdēšu viņu domu pērles, tāpēc padalīšos ar dažām:

Pēc Lieldienu pasākuma ēdot olas Stella saka: "Nu, lai ēstu olas, man tagad viņas jānočaumalo!"

Elīza, ģērbjoties un ārā iešanu: "Es te tā stāvu un domāju – kurš man palīdzēs?"

Stella, ģērbjoties uz ārā iešanu: "Man jāaizšallē šalle!"

Jēkabs: "Es vakar nebiju dārziņā, jo biju mammai puncī!"; "Man 7. jūlijā būs dziečamdiena!"

Ģirts: "Nē, šodien neviens nebūs deružants!"

Luīze: "Buļumucis!" (bruņurupucis)

Skolotāja: "Edgar, lūdzu nesēdi uz palodzes!" Edgars: "Bet es pasildos vienkārši!"

Pirmsskolas skolotāja **Dagnija Kalvāne**

"Strazdiņi"

PII "Zeltrīti" izdevums

2015.gada izlaiduma grupas gatavojoties skolas gaitām

Mums, tāpat kā putniem, – lai lidotu, vajag abus spārnus: vienu – apziņu, cik labi, ka tev ir tas, kas ir, un otru – ilgošanos, tas ir – mērķi, uz kuru tiekies, un ceļavēju, kas pavada.

/A. Valova/

Novēlu visiem bērniem, izglītības iestādes darbiniekiem un vecākiem pašu būtiskāko - veselību pašam un veselus mīļos, - lai katrs mirklis gaismas piepildīts, mīlestībā ieskaits un sasildīts, - lai dzīve paiet kustībā, jo kustība ir spēks, satikšanās prieku, zināšanu kāri un darba sparū arī turpmāk, kā arī labu ceļavēju ikvienam... Pateicos par sadarbību PII Zeltrītu kolektīvam, vecākiem un īpaši mūsu mazajiem, kas ikdienā dāvā savus smaidus, uzticību un raizes.

Medmāsiņa, Edīte Tolēna

"Pūciņas" ar skolotāju Mairu Kaulu 2014.gada Vecmāmiņu pēcpusdienā

iecerēto. Kopā tie bija svētki gan mums, gan mūsu „Strazdiņiem”.

Par pirmajiem soļiem lielu paldies es varu teikt blakus grupiņas skolotājai - Baibai Kvantei no „Dzērvītēm”, kura man neliedza savu padomu un atbalstu. Baiba vienmēr ir ļoti smaidoša, pozitīva un zinoša. Baiba man ir paraugs. Es apbrīnoju viņas darba spējas un izdomu. Vēl ļoti gribu pieminēt skolotāju Diānu Pētersoni no „Zvirbuļu” grupas, kura piedalās daudzos projektos ar savas grupiņas bērniem. Diāna vienmēr padalīsies ar saviem materiāliem un idejām. Diāna nekad neatteiks, ja vajag padomu. Man palīdzēja arī tas, ka ļoti patika manas jaunās darbavietas plašās un skaistās, gaišās telpas. Tās pārsteidz jau ienākot, ar māksliniecisko noformējumu, krāsām un plašumu. No sākuma gan man šķita, ka ap-

"Strazdiņi" kulinārijas dienā

maldīšos kāpņu labirintā, tāpēc lielu drošības sajūtu sniedz apsargi, kuri atver no rītiem vārtus un sagaida ar smaidu, un vienmēr ir gatavi visur izpalīdzēt un nedusmojas, ja kāds skapītis vai plauktiņš jāpieliek vietā. Apsargs Egils sagaida ar interesantām anekdotēm un smaidis garantēts visai denai.

Nu mana ikdiena paiet kopā ar maniem Strazdiņu bērniem un manām meitenēm Māru un Elīnu. Es zinu, ka labs palīgs ir pats galvenais, lai skolotāja varētu droši strādāt, labs palīgs palīdz sagatavot materiālus nodarbībām un palīdz nodarbību laikā man un bērniem. Mēs esam komanda, kas dara vienu darbu. Plecu pie pleca un tikai tā varam kopīgi nonākt pie rezultāta. Labs palīgs ir kā ēna, kas pavada skolotāju ik uz soļa.

„Zeltrītus” nu jau varu saukt par savu darbavietu. Mums ar „Strazdiņiem” kopā vēl viens gads līdz nākamā gada maijam. Kad nākošgad ziedēs ābeles un ievas, tad mani mazie „Strazdiņi” aizlidos lielajā pasaulē. Un no tā, ko mēs kopā būsīm sastrādājuši, veidosies viņu pamats dzīvei.

Skolotāja Santa Ūdre

Vai Tu zini?

Ka piecos gados PII "Zeltrīti" absolvējuši:

2011.gadā 1 grupa -
20 "Pūcītes" (skol. Maira Kaula);

2012.gadā 2 grupas -
21 "Dzenītis" (skol. Ingrīda Pinne),
21 "Gulbītis" (skol. Natālija Andrianova)
un 2 "Zīlītes" (sk. Gunita Stafecka);

2013.gadā 5 grupas -
24 "Zīlītes" (skol. Gunita Stafecka),
22 "Zvirbulīši" (skol. Diāna Pētersone),
24 "Pūcītes" (skol. Maira Kaula),
20 "Lakstīgalas" (skol. Baiba Zadraka)
un 21 "Dzērvīte" (skol. Gita Miķelsone);

2014.gadā 3 grupas -
25 "Gulbīši" (skol. Natālija Andrianova),
24 "Dzenīši" (skol. Baiba Zadraka)
un 22 "Zīlītes" (skol. Gunita Delijeva);

2015.gadā 3 grupas -
24 "Pūcītes" (skol. Natālija Andrianova),
23 "Lakstīgalas" (skol. Liene Eikina)
un 24 "Dzērvītes" (skol. Baiba Kvante).

Visus 5 gadus, no 2010.gada, kad tikai pirmajā gadā mazajā „Zeltgalvīšu” grupiņā tika uzņemti 2-gadīgi audzēkņi, te mācītājies Jasmīna, Karīna Paula, Rūdolfs, Roberts V., Annija un Emīls E. no "Dzērvīšu" grupas, un Matīss, Ernests Ričards un Kristiāna, kuri beidz „Pūcīšu” grupu, kurai pievienojās otrajā gadā. Pat neticas, ka mazie ķipari, kas toreiz atnākot uz dārziņu pat lāgā runāt nemācēja, tūlīt dosies uz skolu!

"Zeltgalvīši" 2010.gadā ar skolotāju Baibu un toreizējo skolotājas palīdzi Kristīni

PII "Zeltrīti" izdevums
Sastādīja Zanda Melkina
Izmantoti fragmenti no PII "Zeltrīti"
publikācijām "Mārupes Vēstis" un interneta
resursiem.

***
Adrese: Gaujas iela 41,
Mārupe, LV-2167
Tāl./fakss 67606210

E-pasts: zeltriti@marupe.lv
www.zeltriti.lv

Ka PII "Zeltrīti"

kollektīvā kopā esam gaidījuši un sagaidījuši ierodamies šajā krāsainajā pasaulē 15 jaunus ģimenes locekļus mūsu darbiniecēm Laumai, Lienei, Aļonai, Sarmītei, Ilvijai, Ievai, Solveigai, Kristīnei D., Zītai, Kristīnei L., Elīnai, Undīnei, Līvai V. un Baibai R., kā arī vairākus desmitus mazu brālīšu un māsiņu mūsu audzēkņiem!

Ka esam uzņēmuši ciemos:

- Minskas apgabala (Baltkrievija) izglītības iestāžu vadītājus,
- Alūksnes novada pirmsskolas izglītības iestādes "Sprīdītis" kolektīvu,
- Bauskas novada Uzvaras vidusskolas darbiniekus
- Jelgavas PII "Ķipari" skolotājas,
- Jaunmārupes sākumskolas pirmsskolas darbiniekus un bērnus ar izrādi "Diskotēka dīķī"
- Mārupes mūzikas un mākslas skolas pārstāvjus ar maziem koncertiņiem,
- Turcijas izglītības iestāžu darbiniekus, kuri Mārupes novadā viesojās Comenius Regio projekta "Ceļā uz iekļaujošo izglītību" ietvaros (foto).
- Kazahstānas izglītības ministri,
- Norvēģijas pirmsskolas pedagogu kolektīvu no Brīnes pilsētas,
- Ikšķiles pašvaldības pārstāvjus,
- Tukuma PII "Karlsons" kolektīvu,
- Mārupes novada PII kolēģus u.c.

Ka skolotājas un skolotāju palīdzes ciemojās un bagātinājušās pieredzē Balvu PII "Sienāzītis", pie privātas publiskās partnerības projekta kolēģiem - Ķekavas PII "Bitīte" un Tukuma PII "Karlsons", Ķemeru PII "Austraskoks", Rīgas PII "Ābecītis" un PII "Austrīņa", Valmieras PII "Ezītis" ar filiāli "Ābelīte", privātajos PII "Mazulītis Rū" un "Montessori bērnu māja", pie Mārupes un Norvēģijas kolēģiem u.c.

Balvu PII "Sienāzītis" audzēkņi

Ka 2014./2015.mācību gadā PII "Zeltrīti" notikuši 18 pasākumi, 9 izstādes - "Iepazīsties - bumbas", foto iztāde "Sporta spēles ar bumbu" un "Miķelītis sporto" Olimpiskās dienas ietvaros, "Koka lapas pārtop...", "Mēs lepojamies ar Mārupi", "Zvani skan!", foto un zīmējumu konkurss "Bērni uz sniega" Pasaules Sniega dienas ietvaros, "Pogas, podziņas..." un "Ziedi", 2 konkursi - izteiksmīgas runas konkurss "Sirsnīgs, jauks draugs" un "Zeltrītu Čālis 2015".

PALDIES

Vecākiem

- par atbalstu saviem bērniem un viņu skolotājiem ikdienā,
- par Rūķu gājieni,
- par jaukajām izstādēm,
- par aktīvu iesaistīšanos makulatūras un bateriju vākšanas konkursos,
- par atbalstu meža stādīšanai, ekskursijām un citiem projektiem

Mārupes novada Domei un Sporta centram

- par ekskursiju un labdarības akciju nodrošināšanu ar autotransportu

Mūzikas un mākslas skolai

par mazo, bet jauko koncertu maija beigās, kurā mūzikas skolas audzēkņi - arī mūsu audzēkņi Valters no „Lakstīgalām” un Annemarija no "Dzērvītēm" iepazīstināja 5 un 6 gadnieku grupas ar dažādiem instrumentiem. Prieks bija redzēt pie mums ciemos mūsu bijušās audzēknes Lauru Liepiņu un Taigu Matvejevu.

Sadarbības partneriem

- SIA „Aniva” - par ēdināšanu, degustācijām un atsaucību
- SIA „Hausmaster” - par kārtību, drošību un tīrību mūsu iestādē